

Hłaski Marka

Dzielnice: Bielany

Osiedla: Marymont-Ruda

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1989

Opis

Marek Jakub Hłasko (1934-1969) - pisarz. Był rodowitym warszawiakiem, ochrzczonym w kościele Zbawiciela. Jego rodzice dość wcześnie rozwiedli się, do czasu Powstania Warszawskiego mieszkał wraz z matką w rodzinnym mieście. Podczas walk ich dom został całkowicie zniszczony, po kapitulacji zrywu wyjechał więc z matką do Częstochowy by później - przez Chorzów i Białystok - znaleźć się we Wrocławiu. W 1949 roku powrócił do Warszawy, gdzie rozpoczął naukę w Liceum Techniczno-Teatralnym, jednak już po roku zrezygnował z niej. Powróciwszy do Wrocławia pracował w miejscowej Stoczni Rzecznej, potem ukończył kurs samochodowy i został pomocnikiem kierowcy podczas zwózki drewna w Bystrzycy. Był znakomitym obserwatorem, już wówczas pisywał okresowo pamiętnik. W 1951 roku powrócił do Warszawy, gdzie dalej pracował jako kierowca, został też korespondentem robotniczym "Trybuny Ludu". Próby swoich tekstów przedstawił w Związku Literatów Polskich, który zachęcił go do dalszego pisania. Zadebiutował trzy lata później "Bazą Sokołowską", zamieszczoną w "Almanachu Literackim" wydanym przez "Iskry". Wiosną 1956 roku zamieszkał we własnym mieszkaniu przy ul. Częstochowskiej 16/18., w tym samym roku ukazał się również tom jego opowiadań zatytułowany "Pierwszy krok w chmurach". Wówczas też posypały się propozycje ekranizacji jego utworów - "Ósmy dzień tygodnia", "Pętla" oraz "Baza ludzi umarłych" (wg "Głupcy wierzą w poranek"), do których to obrazów był współautorem scenariuszy. Zwrotem w jego karierze był wyjazd do Paryża w 1958 roku i kontakt z "Kulturą", która nie dość, że wydała jego nowe utwory, to jeszcze przyznała mu swoją nagrodę. W Polsce zaczęła się wówczas nagonka na jego osobę, co zaowocowało brakiem zgody na przedłużenie ważności paszportu i w efekcie prośbą o azyl w Berlinie Zachodnim. Jego utwory zaczęły się ukazywać na całym świecie - od USA po Japonię - a on sam, mimo pogarszającego się stanu zdrowia, wraz żoną, aktorką Sonją Ziemann, podróżuje po Europie i Izraelu. Zafascynowany tym krajem napisał potem kilka utworów o tej tematyce. Mieszkał w Austrii, Szwajcarii, Niemczech. Opublikował wówczas m.in. "Sowę, córkę piekarza", "Wszyscy byli odwrócenii" czy "Pięknych dwudziestoletnich". Zmarł w Monachium, prawdopodobnie na skutek przedawkowania środków nasennych i alkoholu.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera b, rząd II, miejsce 1 (blisko bramy przy ul. Tatarskiej), w miejscu wybranym przez swojego przyjaciela, Jana Himilsbacha, dokąd 18 XI 1975 roku jego prochy przetransportowano z Cmentarza Południowego w Wiesbaden.

Upamiętnienia:

ul. Częstochowska 16/18 - boczna ściana budynku, w którym mieszkał w latach 1956-1958 - tablica.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1989.02.26
